

UNIVERSITY STUDIO PRESS

Εκδόσεις Επιστημονικών Βιβλίων & Περιοδικών

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Επιμ.: **GIAMPIERA ARRIGONI**

Μτφρ.: **Μ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ, Ε. ΔΟΥΛΑΜΗ,
Α. ΚΕΦΑΛΑ**

Θεσσαλονίκη 2007 • ISBN 978-960-12-1609-6

σχ. 17×24 • σελ. 188

Τιμή (με Φ.Π.Α): Ευρώ: 33,00

Ένας συλλογικός τόμος, με πρωτοβουλία και επιμέλεια της ομότιμης καθηγήτριας στο πανεπιστήμιο του Μιλάνου Giampiera Arrigoni, στον οποίο έχουν συγκεντρωθεί δεκατρείς μελέτες γνωστών αρχαιοελληνιστών, όπως ο Bruno Gentili, η Susan Guettel Cole, ο Claude Calame, η Giampiera Arrigoni, η Ch. Sourvinou-Inwood, η Donna Carol Kurtz, ο Albert Henrichs, ο Jan N. Bremmer, η Elisabeth Sinclair Holderman, ο Arnaldo Momigliano, ο Pierre Vidal-Naquet, ο Hans Herter και ο David Schaps, που επιθυμεί να συμβάλει στην ιστορία των γυναικών στην αρχαία Ελλάδα, προτείνοντας μια διαφορετική οπτική.

Το ενδιαφέρον της συζήτησης δεν επικεντρώνεται εδώ στη θέση των αρχαίων ελληνίδων στον *οίκον* σε σχέση και αντίστιξη με την *πόλιν*, έναν τομέα που σίγουρα έχει μελετηθεί περισσότερο (από χρονολογική, θεματική, φαντασιακή άποψη), ούτε παρουσιάζει “αίτια” για την καταπίεση και ταπείνωση της αρχαίας Ελληνίδας. Εστιάζει σε παραγκωνισμένα ή ανεξερευνήτα πεδία και νέα προβλήματα. Απομακρύνεται από τις περιοχές του “κανόνα” (παντρεμένη γυναίκα και μητέρα) και κινείται σε περιοχές του “περιθωρίου” – με την ανθρωπολογική και την κοινωνική σημασία του όρου. Παρακολουθεί τη θέση της γυναίκας στις διάφορες φάσεις της ζωής της, κατά μήκος μιας βιολογικής καμπύλης ή κατά μήκος ενός άξονα ανωμαλίας: μυητικές τελετουργίες και στιγμές απόκλισης από την κανονικότητα, γυναικείες συμπεριφορές σε στιγμές έκτακτης ανάγκης, όπως ο πόλεμος και ο θάνατος, στιγμές κατά τις οποίες οι αρχές της πολιτικής ζωής τινάζονται στον αέρα και η κοινωνία των γυναικών βγαίνει από τη σκιά του “κανόνα”. Παραμένοντας στο πλαίσιο της αντιστροφής του “κανόνα” συναντά κάποιες ιδιαίτερες, α-τυπικές, γυναίκες: πόρνες/εταίρες, ιέρειες, ηλικιωμένες, τρεις διαφορετικοί τρόποι α-τυπικότητας περιπλέκουν την οπτική των “περιθωρίων”.

Πρόκειται για μια σύνθετη οπτική, κάθε άλλο παρά μονοσήμαντη, που συνυπολογίζει τη δυνατότητα ώσωσης μεταξύ των “περιθωρίων” και του “κανόνα”, και που βλέπει τα αντιθετικά ζεύγη όχι πολωτικά αλλά συμπληρωματικά.